

Sieradz , dnia 10 kwietnia 2012r

Sąd Apelacyjny

w Łodzi

Wydział Cywilny

za pośrednictwem

Sądu Okręgowego

w Sieradzu

Wydział Cywilny

Powód: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt

ul. 11 listopada 29

28-300 Jędrzejów

Pozwani: 1. Gmina Miasto Sieradz

2. Longin Siemiński

sygn. akt IC 155/11

wartość przedmiotu zaskarżenia 544 644 zł

wpis od apelacji 27 233 zł

Apelacja

pozwanego Gminy Miasto Sieradz od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 28 lutego 2012r. sygn. akt I C155/11 doręczonego wraz z uzasadnieniem w dniu 28 marca 2012

Powyższemu wyrokowi zarzucam :

1. Naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego poprzez przyjęcie, że Sąd Okręgowy w Sieradzu jest właściwy do rozpoznania sprawy mimo, że jedynie trzy spośród ośmiu unieważnionych umów przekraczają wartością 75 tys. zł
2. Naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego przez bezpodstawne przyjęcie, że powód ma legitymację do wytoczenia powództwa i występowania w charakterze strony powodowej w postępowaniu.

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności niewłaściwej interpretacji art. 11 ust, 3 ustawy o ochronie zwierząt przez przyjęcie, że z treści cytowanego artykułu wynika, że Prezydent Miasta Sieradza, wobec braku stosownej uchwały Rady Miejskiej w Sieradzu, nie ma podstaw prawnych do podpisywania umów o losie bezdomnych zwierząt.
4. Naruszenie przepisów ustawy – prawo zamówień publicznych poprzez przyjęcie, że powodowi służy prawo wniesienia powództwa na zapisy umowy zawartej w wyniku przetargu w sytuacji, gdy nie występował o zmianę specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a kwestionowane zapisy umowne powielają zapisy specyfikacji.

Podnosząc powyższe zarzuty wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych ewentualnie o przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 28 lutego 2012r stwierdził nieważność ośmiu umów zawartych przez pozwanych Gminę Miasto Sieradz a Panem Longinem Siemińskim, których przedmiotem było przekazanie na własność Panu Siemińskiemu łącznie 200 bezdomnych psów w celu zapewnienia im dożywotniej opieki. Powód wnosi o stwierdzenie nieważności, bądź uznanie za bezskuteczną jednej umowy a wartość przedmiotu zamówienia określa sumując wszystkie umowy. Sąd w uzasadnieniu do wyroku nie wykazał, mimo sprzeciwu pozwanych, jakimi motywami kierował się rozpoznając łącznie wszystkie umowy, z których każda była wynikiem oddzielnego przedmiotu zamówienia , a fakt, że umowy zostały zawarte z jednym wykonawcą wynikał tylko z tego ,że złożył on najkorzystniejsze oferty na każdy przedmiot zamówienia. Brak wskazania motywów, którymi kierował się sąd utrudnia mu wniesienie apelacji. W uzasadnieniu brak jest też wskazania jakimi argumentami prawnymi kierował się Sąd uznając, że powód ma legitymację do wniesienia powództwa. Powód dowodził, że z treści art. 11 ust 3 ustawy o ochronie zwierząt wynika, że rada gminy podejmując uchwałę zawierającą program ochrony bezdomnych zwierząt . Program ten powinien być zaopiniowany przez stowarzyszenie powołane do opieki nad zwierzętami. Z faktu możliwości wydania, niewiążącej radę gminy opinii, powód wywiódł, że wobec braku uchwały która nie została podjęta przez Radę Miejską w Sieradzu może występować jako strona w procesie. Zdaniem pozwanego jest to nieuzasadniona rozszerzająca interpretacja szczególnego przepisu określającego uprawnienia organizacji. Sąd w uzasadnieniu nie wyraził poglądu w tej sprawie, stwierdził tylko, że zwierzęta nie mogą się same bronić więc stowarzyszenie może występować w ich imieniu. Trudno podejmować polemikę z taką argumentacją, należy więc przyjąć, że sąd nie przedstawił żadnych argumentów prawnych na uzasadnienie swojej tezy. Przedmiot umowy jest zgodny ze statutem powoda gdyż zapewnienie adopcji zwierzętom bezdomnym jest podstawowym działaniem statutowym

stowarzyszenia. Powód żądał unieważnienia umowy bądź uznania jej za bezskuteczną w elemencie przenoszącym własność bezdomnych zwierząt. Wywodził, że ustawa o ochronie zwierząt nakłada na gminę obowiązki zapewnienia zwierzętom bezdomnym opieki i utrzymania, a przeniesienia własności uwalnia gminę od tego obowiązku. Pozwany polemizował z tą tezą wywodząc, że zapewnienie adopcji zwierząt bezdomnych jest podstawowym zadaniem gminy, więc teza o braku możliwości przeniesienia własności tych zwierząt jest bezzasadna. Zdumiewającym jest fakt, że sąd w żadnym zdaniu uzasadnienia nie przedstawił swojego zdania w sprawie stanowiącej podstawę procesu. Zdaniem sądu, skoro Rada Miejska w Sieradzu nie podjęła stosownej uchwały to zawarte przez prezydenta umowy bez względu na ich treść są nieważne. Upowszechnienie tej tezy spowoduje brak działań uchwałodawczych w całym kraju, gdyż wójtowie będą mogli bezkarnie ignorować sprawę bezdomnych zwierząt powołując się na brak uchwały na treść i uchwalenie której niejednokrotnie nie mają wpływu. Tymczasem z treści art. 11 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt wyraźnie wynika, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom należy do zadań własnych gminy, a więc do wszystkich jej organów, a nie tylko rady. Wprawdzie Rada Miejska w Sieradzu nie podjęła stosownej uchwały nie znaczy to jednak brak umocowania prezydenta do wypełnienia obowiązków ustawowych, w tym zawarcia umów. Rada Miejska w Sieradzu wyraziła wolę podejmowania przez Prezydenta Miasta Sieradza działań w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi, gdyż przeznaczała na ten cel środki w corocznych uchwałach budżetowych. Środki wydatkowane na zawarcie unieważnionych przez sąd I instancji umów mieszczą się w ramach kwot przyznanych na ten cel w uchwale budżetowej. Nieuzasadniona jest również argumentacja sądu w zakresie stosowania przepisów ustawy – prawo zamówień publicznych. Pozwany przyznaje, że możliwe jest stwierdzenie nieważności umów zawartych w wyniku przetargu na podstawie przepisów kodeksu cywilnego np. z uwagi na wady oświadczenia woli. ale argumentacja sądu w tym zakresie pozostaje bez żadnego związku z treścią wniesionego pozwu. Powód żąda stwierdzenia nieważności umowy, gdyż dotyczy ona przeniesienia własności bezdomnych zwierząt co uznaje za niedopuszczalne. Stosowne zapisy dotyczą przedmiotu zamówienia i zostały określone jednobrzmiąco w umowie i w specyfikacji istnych warunków zamówienia. Stowarzyszeniom na podstawie art.179 ust 2 Prawa zamówień publicznych przysługuje prawo zaskarżenia zapisów specyfikacji, które uważają za niezgodne z prawem. Zaniechanie tego zaskarżenia uniemożliwia wytoczenie powództwa przez stowarzyszenie i pozwanie stron umowy o jej zmianę w późniejszym procesie cywilnym w sytuacji, gdy zapis umowy jest identyczny z zapisem specyfikacji. Unieważnienie umowy przez sąd z powodów określonych w pozwie nie jest więc możliwe. Tym samym, wobec podniesionych zarzutów, apelacja, zdaniem pozwanego, zasługuje na uwzględnienie.

RADCA PRAWNY

mgr Mirosław Hojduk
S. 49